

РЕШЕНИЕ

№ 85

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 02.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **7322** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на П. П. Х., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, офис 3, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б“ № 23-4332-002426/26.05.2023 г., издадена от Р. Б. Н., полицейски орган в отдел“ПП“ при СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед за прилагане на принудителна административна мярка е незаконосъобразна. Моли се тя да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разности.

Ответникът - Р. Б. Н., полицейски орган в отдел“ПП“ при СДВР – в съдебно заседание не се представява, и не изразява становище по същество на жалбата.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 22.05.2023 г., около 01.50 часа, в [населено място], по [улица] с посока на движение от ЖП прелез „Гара К.“ към [улица] П. П. Х. управлявал собствения си лек автомобил „Шкода О.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като на кръстовището с

[улица]отказал да бъде изпробван за алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с фабр. № 0133. Издаден е талон за медицинско изследване, като няма данни лицето да се е явило и да е дало кръвна проба. Издаден е АУАН серия ГА № 960500/22.05.2023 г.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-002426/26.05.2023 г.

От страните не са ангажирани други доказателства в хода на съдебното производство.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Процесната заповед е връчена на жалбоподателя на 07.07.2023 г. Жалбата е подадена чрез СДВР на 19.07.2023 г., поради което същата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. /лист 18 по делото/ на Директора на СДВР, с която са определени да прилагат ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5 б „а“ и т. 6 от ЗДвП полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, към ОПП-СДВР.

Съдът приема, че процесната заповед за налагане на принудителна административна мярка и издадена от компетентен орган. Същата отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК и е издадена в законоустановената писмена форма, съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ.

Неоснователно е направеното от процесуалния представител на жалбоподателя възражение, че в заповедта не е посочена датата на извършване на нарушението. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В случая, оспорената заповед е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съдържащ описание на фактическата обстановка, касаеща установеното нарушение /включително датата на неговото извършване/, за което лицето е наказано, включително посоката на движение на МПС, както и чия собственост е лекия автомобил.

Предвид така изложеното съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на

законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл.171 ал.1 т.1 б.“б“ от ЗДвП /в приложимата му редакция/ за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

П. на посочената разпоредба е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Неоснователно е направеното от процесуалния представител на жалбоподателя възражение, че процесната заповед за налагане на ПАМ е издадена преждевременно.

За да е законосъобразно налагането на ПАМ от процесния вид, е необходимо да е установена по надлежния ред наличието на концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или е под въздействието на наркотични вещества или техни аналози или отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване. Безспорно от доказателствата по делото се установява, че лицето е отказало да бъде тествано с техническо средство. Няма доказателства да е дало кръв за изследване, съобразно даденото предписание.

След като жалбоподателят не е направил медицинското и химическо изследване, за което е издаден талонът, съдът приема, че са били налице предпоставките по чл. 171, б. „б“ от ЗДвП за издаване на оспорената в настоящото производство заповед за прилагане на принудителна административна мярка.

С оглед на горното съдът, при извършената проверка за законосъобразността на оспорената заповед, на всички основания, посочени в чл.146 от АПК намира, че същата е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в предвидената от закона форма, при липса на съществени нарушения на процесуалните правила и при спазване на материалноправните разпоредби, при съобразяване с целта на закона. Жалбата на П. Х. е неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение. По делото не са поискани разноски от ответника и такива не следва да се присъждат от съда.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд

София-град, III отделение, 49 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. П. Х. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б“ № 23-4332-002426/26.05.2023 г., издадена от Р. Б. Н., полицейски орган в отдел“ПП“ при СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ временно отнемане на СУМПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДВП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДВП.

СЪДИЯ: